

Algemene Raad-Verplichting deel te nemen aan beroepsopleiding

De feiten

Appellant is op 9 december 1986 beëdigd in Amsterdam, heeft vervolgens 2 ½ jaar in de Verenigde Staten de praktijk uitgeoefend en is op 18 augustus in Y beëdigd. De Raad van Toezicht heeft ten tijde van het verzoek om inschrijving in juni 1989 bepaald dat appellant aan de Beroepsopleiding diende deel te nemen, aangezien hij voordien ook in het arrondissement Z niet aan aldaar georganiseerde opleidingsactiviteiten had kunnen deelnemen. Bij brief van 22 januari 1990 schreef Mr Q namens appellant aan de Raad van Toezicht, dat hij er vanuit ging, dat appellant niet verplicht was deel te nemen aan de tentamens die aan de Beroepsopleiding zijn verbonden en dat aan het niet deelnemen aan die tentamens geen sanctie was verbonden. Bij brief van 5 februari 1990 berichtte de Raad van Toezicht dat appellant ook de examens behorende bij de Beroepsopleiding diende af te leggen. De Raad van Toezicht heeft er daarbij op gewezen dat in beginsel geen stageverklaring wordt afgegeven aan stagiaires voor wie de Beroepsopleiding nog geen "civiel" effect heeft, zolang zij het examen niet met goed gevolg hebben afgelegd. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld bij Memorie van 5 maart 1990.

Beoordeling

Aan de orde is de vraag of het beroep tijdig is ingesteld. De Raad van Toezicht voert aan dat de beslissing dat appellant verplicht is deel te nemen aan de Beroepsopleiding, inclusief het examen, is genomen in juni 1989. Appellant stelt dat de Raad van Toezicht in juni 1989 niet expliciet heeft meegedeeld dat het afleggen van examens onderdeel uitmaakte dat het afleggen van examens onderdeel uitmaakte van de door appellant te volgen Beroepsopleiding. Uit gesprekken met de adjunct-secretaris van de Raad van Toezicht was hem wel duidelijk geworden dat hij ook examens zou moeten afleggen. De Algemene Raad stelt vast dat de Raad van Toezicht de verplichting examens af te leggen en de mogelijke gevolgen van het niet afleggen voor de afgifte van de stageverklaring voor de eerste keer aan appellant op schrift heeft meegedeeld bij brief van 5 februari 1990. Het beroep daartegen van 5 maart 1990 is tijdig ingesteld. In casu is van toepassing de Stageverordening zoals die gold op 9 december 1986, toen appellant werd ingeschreven als advocaat. Op dat moment gold de Stageverordening van 1955, laatstelijk gewijzigd bij verordening van 25 november 1983 en in werking getreden op 1 mei 1984. Deze verordening kende geen beroepsmogelijkheid tegen examenverplichtingen die de Raad van Toezicht een stagiaire oplegt en evenmin tegen opleidingsmaatregelen. Appellant moet dan ook niet ontvankelijk worden verklaard in zijn beroep tegen het opleggen van examenverplichtingen, als onderdeel van de Beroepsopleiding. De aankondiging dat in

beginsel geen stageverklaring wordt afgegeven aan stagiaires die de Beroepsopleiding moeten volgen, maar voor wie dat nog geen "civiel" effect heeft, zolang het examen niet met goed gevolg is afgelegd, is geen beslissing in de zin van de Stageverordening waarvan beroep kan worden ingesteld. De beslissing of een stageverklaring wordt uitgereikt, wordt eerst aan het eind van de stage genomen, in casu in juni 1991. Tegen een weigering kan beroep worden ingesteld. Appellant moet daarom ook in dit onderdeel van zijn beroep niet ontvankelijk worden verklaard. Afgaande op de mededelingen van de Raad van Toezicht gaat de Algemene Raad er vanuit dat wanneer appellant de Beroepsopleiding heeft gevolgd en de examens met goed gevolg heeft afgelegd, de Raad van Toezicht hem de stageverklaring te gelegener tijd zal uitreiken.

Volgt

Appellant is niet-ontvankelijk